

Stały porządek Mszy Świętych w Sussex i Kent:

HOVE, St. George Court Farm Road	Każda sobota	18.30
BRIGHTON, St. Mary Magdalen, 55 Upper North Street BN1 3FH	Każda niedziela	9.30
CRAWLEY, Queen of Heaven, Stagelands, Langley Green	Każda niedziela	11.45
HASTINGS, Our Lady Star of the Sea, High Street	I niedziela miesiąca	18.00
EASTBOURNE, St. Agnes, 10 Whitley Road	I i II niedziela miesiąca	18.00
TUNBRIDGE WELLS, St Augustine, Crescent Road	IV niedziela miesiąca	19.00

- Możliwość spowiedzi przed świętami:** w Brighton 16 grudnia (poniedziałek) od godz. 17.00; w Crawley – 19 grudnia (czwartek) od godz. 17.30; w pozostałych miejscowościach przed i po mszach św.
- 23 grudnia (poniedziałek)** o godz. 10.30 - będziemy modlić się za proboszczów tutejszej parafii, śp. ks. Krzysztofa Kozakiewicza w VII r. śm. oraz śp. ks. T. Wojtasa.
- Święto ku czci Świętej Rodziny:** Jezusa, Maryi i Józefa (29 grudnia) – **msze św.** w Hove o 18.30, Brighton – 9.30 i Crawley – 11.45.
- 31 grudnia (wtorek)** na mszy św. o godz. 10.30 w Domu Polskim w będziemy dziękować Panu Bogu za łaski otrzymane w mijającym roku oraz odśpiewamy „Te Deum”.
- Msze św. w Nowym Roku 2025 (środa):** Crawley – godz. 11.00 i w Brighton o godz. 12.15. Podczas tych mszy św. naszą parafię i rodziny zawierzmy Panu Bogu poprzez wstawiennictwo Świętej Bożej Rodzicielki.
- Zachęcam do zamawiania **intencji mszalnych na 2025 rok**. Osoby pragnące zamówić msze św. proszę o kontakt w zakrystii, kancelarii parafialnej lub telefonicznie.
- ZHP Crawley zaprasza serdecznie na **Jasełka suchowe w czwartek 9 stycznia** po mszy św. wieczornej. Po Jasełkach tradycyjnie spotkanie przy ciastku i herbacie.
- Wizyty duszpasterskie (kolęda)** rozpoczną zaraz po świętach. Na kolędę można zapisać się mailowo, telefonicznie lub zgłosić się po mszy św.
- W każdy I piątek miesiąca** zapraszamy na **Godzinę Uwielbienia przed Najświętszym Sakramentem** w Kaplicy Domu Polskim. Rozpoczynamy Mszą św. o godz. 18:30. Okazja do prywatnej modlitwy i adoracji Pana Jezusa **także w każdy piątek w kościele Św. Marii Magdaleny w Brighton** od 17.30 do 18.30
- Msza św. w **każdy czwartek w Crawley o godz. 18.00**. Przed mszą św. okazja do spowiedzi.
- W imieniu Rady Parafialnej i swoim **serdecznie dziękuję za ofiary składane na tacę oraz w formie Gift Aid**. Koperty Gift Aid na 2025 będą do odbioru po mszach św.

Gazetka

Parafialna

Nr 1 / Grudzień- Styczeń 2024/25

Proboszcz: ks. Tadeusz Białas
Flat 1, 30 Sackville Road,
Hove, East Sussex, BN3 3FB
t. 01273 720 069m. 07789 897 003
E-mail: brighton@pcmew.org
www.parafiabrighton.org

PASTERKI i MSZE ŚW. W BOŻE NARODZENIE

Wtorek, 24 grudnia
godz. 20.00 – Crawley
godz. 21.30 – Brighton

UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO NARODZENIA

Środa, 25 grudnia
Crawley – godz. 11.45
Brighton – godz. 13.30
Tunbridge Wells – godz. 18.00

DRUGI DZIEŃ ŚWIAT

Czwartek, 26 grudnia
Crawley- godz.11.45
Brighton – godz. 13.30

NOWY ROK 2025

Środa, 1 stycznia
Crawley – godz. 11.00
Brighton – godz. 12.15

Życzenia Świąteczne

Z okazji Świąt Narodzenia Pańskiego pragnę złożyć Wam najserdeczniejsze życzenia pełne pokoju, radości i błogosławieństwa.

Niech nowo narodzony Jezus, rozpromienia Wasze serca nadzieją i miłością, a Jego obecność daje Wam siłę na każdy dzień.

Wchodząc w Rok Jubileuszowy 2025, w którym nasze serca i myśli skupiają się wokół hasła „Pielgrzymi nadziei”, zachęcam Was, aby te Święta stały się czasem duchowego wędrowania ku Bogu i bliźnim.

Niech miłość narodzonego Zbawiciela wypełnia Wasze rodziny, jednoczy serca i prowadzi ku nowemu rokowi, pełnemu pokojiu i błogosławieństwa.

Z modlitwą i błogosławieństwem, ks. Tadeusz

ROK NADZIEI

Z kim by nie rozmawiać, każdy przyznaje, że ostatnio czas biegnie bardzo szybko. Znacznie szybciej niż kiedyś. Może to też znak czasów, tempa, w jakim żyjemy. Tak czy owak, dożyliśmy ponownie Adwentu, za co chwala Panu. A pierwsza niedziela Adwentu w kalendarzu liturgicznym, jak 1 stycznia w kalendarzu świeckim –rozpoczyna nowy rok. Tyle że liturgiczny. Na każdy rok liturgiczny przygotowywany jest w Kościele w Polsce program duszpasterski, który ma prowadzić wiernych przez kolejne miesiące, liczone jednak nie jak w kalendarzu świeckim, ale misteriami życia Chrystusa. Program duszpasterski na rok 2024/2025 będzie realizowany pod hasłem „Pielgrzymi nadziei”, nawiązującym do hasła Roku Jubileuszowego w Kościele powszechnym, który z kolei rozpocznie się w Wigilię, 24 grudnia, otwarciem Drzwi Świętych w bazylice św. Piotra przez papieża Franciszka.

Trudno było wybrać inne hasło, skoro wierni z całego świata będą pielgrzymować do Rzymu na uroczystości jubileuszowe. Ponadto czego bardziej potrzeba współczesnemu człowiekowi niż nadziei? Ale jakiej nadziei? Przecież nie takiej, którą nazywają „matką głupich”, będącej niespełnionym oczekiwaniem czy płytkim optymizmem. Chodzi o nadzieję chrześcijańską, która kieruje nas ku Bogu –Temu, który już przyszedł w Jezusie Chrystusie, ale i Temu, na którego czekamy. Całe życie chrześcijanina jest oczekiwaniem na Tego, który ma przyjść, jest adwentem przepełnionym nadzieją na spełnienie się obietnic Bożych. Jak żyć bez tej nadziei? Nijak. Świat bez nadziei chrześcijańskiej to świat, w którym nie chce się żyć, bo inne nadzieje są płonne. To jakieś ludzkie oczekiwania, które spełnią się lub nie, a jeśli nawet się spełnią, to za chwilę wszystko się rozsypie. Tak już jest na tej ziemi. A jedyna pewna nadzieja to ta pokładana w Bogu, ona nigdy nie zawiedzie. Bo Bóg nie zawodzi.

O tym ma przypominać wierzącym nie tylko rozpoczynający się rok liturgiczny, ale cały Rok Jubileuszowy 2025. Aż trudno uwierzyć, że za chwilę znów będziemy przechodzić przez Drzwi Święte w bazylikach papieskich w Rzymie, wspominając poprzedni Rok Święty, który przeżyaliśmy w 2000 r. jako Wielki Jubileusz. Przygotowywał nas do niego Jan Paweł II, który wraz z obchodami tego Roku Świętego wprowadził Kościół w trzecie tysiąclecie. Przed ćwierćwieczem Jubileusz 2000 Roku był wielkim wydarzeniem, o którym wiele dyskutowano i które przeżywane było z wielkimi emocjami. Straszono pluskwą milenijną, czyli katastroficznymi skutkami, jakie miał wywołać dwucyfrowy zapis daty w programach komputerowych. Miał paść cały system sterowany przez komputery i internet, inni przepowiadali nawet koniec świata. Tymczasem Jan Paweł II, otwierając Drzwi Święte, zwracał uwagę, że są one symbolem samego Chrystusa, który jest bramą. Dodał, że Rok Święty „wzywa nas, byśmy radośnie i wielkodusznie odpowiedzieli na powołanie do świętości, aby być zawsze znakiem nadziei dla współczesnego społeczeństwa”.

W Roku Jubileuszowym 2025 mamy odkrywać na nowo nadzieję chrześcijańską, aby być jeszcze bardziej znakiem nadziei dla innych. Bo nie chodzi tylko o nas samych. Opierając się na Chrystusie, „całej naszej nadziei”, mamy iść i głosić nadzieję ludziom pogubionym, zdesperowanym, załamany, smutnym i zalęknionym, którzy utracili

nadzieję. Ale nie tę w sensie spodziewania się lepszej przyszłości, tylko nadzieję chrześcijańską. Bo od niej wszystko się zaczyna, także nadzieja na lepsze jutro. Zaczniemy więc tegoroczny Adwent z mocnym postanowieniem trwania w nadziei i dawania jej innym. A może się okazać, że życie wcale nie jest takie ciężkie, beznadziejne i szare, jak się nam wydawało. Wszystko zależy od tego, w Kim pokładamy naszą nadzieję. (Anna Meetschen „Idziemy”)

Z Bulli Papieża Franciszka ogłaszająca Jubileuszowy Zwyczajny Roku 2025 „NIECH NADZIEJA NAPEŁNI SERCE”

Nadzieja jest [...] głównym przesłaniem zbliżającego się Jubileuszu, który zgodnie ze starożytną tradycją papież ogłasza co dwadzieścia pięć lat. Myślę o wszystkich *pielgrzymach nadziei*, którzy przybędą do Rzymu, aby przeżyć Rok Święty, a także o tych, którzy nie mogą dotrzeć do miasta Apostołów Piotra i Pawła, będą go obchodzić w Kościołach partykularnych. Niech to będzie dla wszystkich wydarzenie żywego i osobistego spotkania z Panem Jezusem, „bramą” zbawienia; z Tym, którego Kościół ma misję głoszenia zawsze, wszędzie i wszystkim jako „naszą nadzieję” (1 Tm 1, 1).

Wszyscy mają nadzieję. Nadzieja jest obecna w sercu każdego człowieka jako pragnienie i oczekiwanie dobra, nawet jeśli nie wie, co przyniesie ze sobą jutro. Nieprzewidywalność przyszłości rodzi jednak niekiedy sprzeczne uczucia: od ufności do lęku, od pogody ducha do zniechęcenia, od pewności do zwątpienia. Często spotykamy osoby zniechęcone, które patrzą w przyszłość ze sceptycyzmem i pesymizmem, jakby nic nie mogło dać im szczęścia. Oby Jubileusz był dla wszystkich okazją do ożywienia nadziei. Słowo Boże pomaga nam znaleźć ku temu powody. Pozwólm, aby poprowadziło nas słowo [...]

Nadzieja rodzi się w istocie z miłości i opiera się na miłości, która wypływa z Serca Jezusa przebitego na krzyżu: „Jeżeli bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, to tym bardziej, będąc już pojednani, dostąpimy zbawienia przez Jego życie” (Rz 5, 10). A Jego życie objawia się w naszym życiu wiary, które zaczyna się od chrztu, rozwija się w uległości wobec łaski Bożej, i dlatego jest ożywiane nadzieją, która, dzięki działaniu Ducha Świętego, jest stale odnawiana i niewzruszona.

To właśnie Duch Święty, swoją nieustanną obecnością na drodze Kościoła, promieniuje w wierzących światłem nadziei: podtrzymuje ją jak pochodnię, która nigdy nie gaśnie, aby wspierać i ożywiać nasze życie. Istotnie, nadzieja chrześcijańska nie zwodzi ani nie rozczarowuje, ponieważ opiera się na pewności, że nic i nikt nigdy nie będzie w stanie oddzielić nas od Bożej miłości: „Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? [...] Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował. I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co [jest] wysoko, ani co głęboko, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym” (Rz 8, 35.37-39). Dlatego nadzieja ta nie ustępuje w obliczu trudności: opiera się na wierze i karmi się miłością, a tym samym pozwala iść naprzód w życiu. Św. Augustyn pisze na ten temat: „Nie można żyć w jakimkolwiek stanie bez tych trzech uczuć duszy: wierzenia, ufania i kochania”.